

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 4 frt.
Fél évre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá elhárítások, hirdetések, felszólítások ide tartoznak.

Szerkesztőség

Is-ó tized 226-ik szám

SZENTÉS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR ÉS GAZDÁSZATI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN SZOMBATON.

Hirdetési árak:

3 hasábos petítőért egyszeri hirdetésnél . . . 20 kr.,
kétzeresnél . . . 15 kr.,
háromszeresnél . . . 10 kr.
számitatik.

„NYILTTÉR”
minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes beki-
tásnál 30 kr.

Bérmentelen levelet nem fogadunk el. — Kéziratok nem adat-
nak vissza.

Előfizetési felhívás

„SZENTÉS ÉS VIDÉKE”

1888. évi IX-ik folyamának második évfolyamára.

Lapunk t. előfizetőit fölkérjük az előfizetés megújítására, hogy a lap szétküldésében fennakadás ne legyen. — A lap előfizetési ára a régi, t. i.

Egy egész évre helyben és vidékre 4 frt.
Egy fél évre „ 2 „
Egy negyedévre „ 1 „

Szentés, 1888. március 31.

„SZENTÉS ÉS VIDÉKE”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

NAGYHÉT BEN.

(Fohászok.)

I.

Ha nehéz próbánál súlya van én rajtam,
Te erősíts, Uram, hogy ne sértsen ajkam
Téged, a kitől jött rám a nehéz próba,
Hogy forduljon jómra;
Te erősíts, Uram, hogy kitartsak végig,
Meggyőzzem a földi élet szenvedését,
Hogy hitemmel álljak, mint tengerbe' szikla
Habokkal borítva.

Hallhassam Tetőled, mire szívem vágyott:
„Legyen hited szerint a te kívánságod.”

II.

Add, hogy legyen az az
Indulat mi bennünk,
Mely volt szent Fiadban,
Jóságos Istenünk.

Szolga alakjában
Ugy jelent meg épen,
Hogy az emberekhez
Hasonlatos légyen.

Megalázta magát
A földnek poráig,
Engedelmes is lett
A kereszt-halálig.

Hála, hogy mindezért
Felmagasztalt leve
S minden mások felett
Áldott az ő neve;

Hála, hogy meghajol
A Jézus nevében
Minden térd a földön,
Föld alatt s az égen!

És minden nyelv vallja:
— Im a pálya bére! —
„Jézus Ur az Atya
Szent dicsőségére!”

P - cs S - a.

Husvét ünnepén.

Magasztos ünnepre készül ma az egész keresztény világ.

Az Istenember, ki föllépésével az egész világ évezredes eszmekörét volt képes a legrövidebb idő alatt átalakítani, ki tanai igazságáról meggyőződve nem habozott a legocsmányabb halál-
nemmel, a keresztrefeszítés halálával kimulni, hogy példát adjon tanítványainak, utódainak s követőinek arra nézve, hogy az igazságért szenvedni nem szégyen, hanem a legnagyobb dicsőség; ki Jeruzsálemben palmaágakkal behintett uton vonulva szavával lángba boríthatta volna a zsidók hazáját s a rómaiaknak hadat üzenve a zsidó nép történeti hősvé lehetett volna: sokkal nagyobb dicsőség küszöbén állott, mert tudta — amint megjövendölte volt — hogy harmadnapra feltámad s ezzel alapkövét teszi le az egész világot reformálni hivatott igazságoknak — a keresztény vallásnak.

Nemcsak te, szent vallásalapító, Istenember, támadtál föl, hanem feltámadt az áltad hirdett, halálod által megszentelt, feltámadásod által

érvényesített igazság is, melyet követőid s közvetlen utódaid szintén életük árán hirdettek és terjesztettek, de emlékek a te dicsőséged védszárnyai alatt épp oly örökkévaló mint a te általad alapított vallás s ennek alapjául szolgáló örök igazság.

Feltámadunk! Ez a holnapi ünnepnek egészen a csillagokig felható magasztos szent ének tartalma — ez a vigasztaló szózat azok részére, kik az igazságért e földön nem jutalomra, hanem szenvedésre számíthatnak.

Feltámadunk! — a legnagyobb dicsőséggel egykor, ha az örök igazság ösvényén haladtunk s az igazságnak akkor is hívei valánk, midőn érte szenvednünk kellett. Ez esetben feltámadásunkra örömmel készülhetünk, mert akkor nyerjük el az igazság bajnoki jutalmát.

De feltámadnak azok is, kik az igazságot zsebök használatához mérték s csak akkor verték mellette mellüket, mikor az nem volt kellemetlenséggel összekötve. Igenis, feltámadnak azok is, kik az igazságnak hátat fordítani szoktak, mihielyt szenvedni kell érte; kik esupa opportunitásból hirdetik az igazságot; kik fekete jellemzők s ocsmány tetteik mellett erkölcsbirákként akarnak szerepelni; kik nyilvánosan az igazságot hirdetik, alattomban pedig a legnagyobb igazságtalanság nyomdokain haladnak. Nektek ugyan — pharizeusok — ezen feltámadást nem irigyelhetjük s azt is tudjuk, hogy a ti hitetek szerint bár soha se lenne igazi feltámadás.

Örvendezzél tehát, az igazság bajnoka, a feltámadás holnapi magasztos ünnepén! Küzdj az igazságért a vallás, a társadalom, a községi élet terén ernyedetlenül, mert az igazságért való küzdelem, ha kellemetlenséget okoz is a földi élet rögös pályáján, annál nagyobb jutalmat fog neked nyújtani akkor, mikor az égi karok trombitái úgy a jóknak örömeire mint a gonoszoknak kárhözátára hirdetni fogják az — általános feltámadás utolsó ünnepnapját!

A nagyobbak meg a kisebbek.

Éppen az idén 40. esztendeje annak, hogy az ezer éves magyar történelemnek legszebb éve, az 1848. megszűntetett a törvény előtt minden különbséget földesur és jobbágy között. A földesurból lett nagy — vagy középbirtokos, a jobbágyból kisbirtokos, földműves. Egyik éppen oly független polgára a hazának, mint a másik, mindegyik a maga útján teszi azt, a mit magára nézve jónak, üdvösnek lát.

De azért nagyon tévedne ám az az ember, a ki azt hinné, hogy manapság már okvetlenül megszűnt minden kocs, a mi a volt nemesi birtok és a volt jobbágy-telek már egymástól független tulajdonosait összekötné.

Egy hazának polgárai, egy községnek lakosai mindketten; együtt, egymással szoros kapcsolatban kell munkálkodniuk a közös célra, a haza jólétének előmozdítására. Asonfelül úgy a középbirtokos mint a kisbirtokos mindkettő egyformán gazdálkodik, s ha a gazdák dolga jól megy, egyformán hasznát látja annak mindkettő, ha pedig szűnik a mezőgazdaság, egyformán érzik a nyomasztó idők járását.

Mi természetesebb tehát, minthogy a közép-birtokos és kisbirtokos szorosan összekapcsolódjanak! A középbirtokos igyekezzék tanulni, művelődni, magának ismere-
teket szerezni, hogy méltán állhasson elébe kisebb gazda társainak, s képviselhesse is azok érdekét minden esetben, a hol arra szükség van, s hogy polgári életben, mint gazdálkodásában oly módon viselkedjék, hogy a kisebb gazda példát vehessen róla; mert a nép helyes érzéssel, ugyszólván ösztönyszerűleg kitalálja, hogy hamis próféta az, a ki vizet prédikál, és bort iszik, s hogy a szép példa ezerszer többet ér a szép szavaknál.

A nagyobb birtok nagyobb kötelezettséggel jár s a ki megvárja polgártársaitól, hogy a közönségnél először ők emeljek meg előtte a kalapot, annak kötelessége is érdekemet szerezni a közbecsülésre.

Először is családi életben legyen mintája a kisebb gazdának. Isten áldása jár azon a háztájon, amelynek falain belül még ma is a patriarkális, igazi és magyar családi élet áraszt meteg boldogságot. Erény és becsületesség, rend és törvénytisztelet, igazi egyszerűség és tisztaság a család fejtől átszármaznak a család többi tagjaira is, sőt a környezetre, a cselédségre, s lassankint elterjednek a községben is. Ellenben ott, a hol a volt földesur — most nagybirtokos — a családi élete nem mintája a tiszta erkölcsöknek, a hol hiu fényűzés fagyasztja az ősköltől örökölt vagyont, a hol egyéb se

hallatszik mint örökös tivornya és dözsölés, a hol a család szitoknál, káromlásnál egyebet nem hall, ott lassankint átterjed a durvaság, az erkölcstelenség a család közelebbi és távolabbi környezetére.

Teljesen csak körül e sorok bármelyik olvasója a maga szomszédjában akárhol, tapasztalati fogja, hogy nemcsak „a miyen az ur olyan a szolgál”, de hogy a kaputos emberek jó és rossz szokásai egyirant terjednek a subák, szűrők viselői között is!

Komoly erkölcsi kötelessége továbbá a földbirtokosnak a községi életben is munkálkodni polgártársai javára. A tanácsban nyilvánul leggyakrabban a földműves ember jajja, baja; itt lehet igazán segíteni jó tanácsosul, szóval és tettel annak, a ki segíteni akar; itt lehet igazán és közvetlenül felvilágosítani a népet arról a mi kárára, és arról, a mi hasznára válik. Igaz, hogy ez nem könnyű munka, ide ember kell a gátra! Minden közs. tanácsban azon néhány ember, a kinek nem lévén módjában magát kellőleg kiművelni, nem is lát a maga portáján túl, de azért sógorság, komaság révén nagy a befolyása, s azért, meg talán mert pár holddal, pár forinttal többje van mint egyik-másik szomszédjának, azt hiszi, hogy az eszt is a mod szerint mérik, megharagszik, ha valaki esetleg nem tartja minden szavát szentírásnak, és ha ellenzésre talál, megcsökönyösödik akár csak a rossz ló, s azt mondja, hogy: most már csak azért se! Azután meg akadnak olyanok is, a kiknek meg volna a maga édes esze, sokszor étes, ravasz esze, látják is, hogy mi válik közjóra, de nem akarják azt, mert a többiek rovására szeretnének maguknak hasznót húzni. Az ilyen tudatlan és csökönyös, vagy ravasz önhasonlós emberekkel a közjó érdekében örökös harcot kell folytatni, de ez ne riasszon el seakit, mert a munka szép és férfias, s igazán megérdemli a fáradságot. Azután meg nem is szokott eredménytelen lenni az ilyen fáradság. A nép csakhamar felismeri igaz barátját s hallgat a szavára. A komoly akarat hegyeket mozgat meg, s a komoly, tetterős férfi befolyása csakhamar rendet hozhat a legrendetlenebb nép közé is.

Gazdálkodásban is jó példával járjon elő a tanult és nagyobb birtokos ember, hadd vegyenek róla példát azok, a kiknek nincs módjában másként tanulni meg a jót és celszerűt, csak úgy, ha azt kézzel foghatólag látják maguk előtt. A példához magyarázatul szükséges felvilágosításokat, oktatást a gazdalkodásban vagy egyáltalán lehet megadni a népnek. Valóban nincs szebb látvány, minsen üdvösebb munka, mintha ily helyen egyesülve látjuk észszel dolgozni a nagyobbakat és kisebbeket, egymást segítve, egymást köcsönösen támogatva a közös jót előmozdításában.

Kisebb községekben főleg a lelkész, tanító és jegyző traknak jutott e nagy feladat. — Ők érintkeznek legtöbbit a néppel, ők ismerik legjobban annak eszjáját, ő előtte tárja az ki legbizalmasabban szívét, ők tudják, hogy hol és mi módon lehet annak akaratát legjobban a celszerű és hasznos dolgok érdekében megmozgatni! Az oly község, melyben a vallás, az erkölcs elhanyagoltatik, társadalmi és gazdasági tekintetben sem haladhat s ha talán egy időre boldogulna is, ez a boldogulás nem lesz állandó, a minthogy egyáltalán nem lehet állandó semmi, a mi nek nem: „támasza, talpköve a tiszta erkölcs”

A férfi csak akkor férfi igazán, csak akkor felel meg teljesen Isten és ember iránti kötelességeinek, csak akkor tarthat számot önértetre és polgártársainak becsülésére, ha a társadalomnak is él, ha munkájának javát nemcsak saját céljainak elérésére, de a közjót előmozdítására is fordítja. Nem mindnyájunknak adatott meg a szélesebb körben való hatás, de azért nem kevésbé töltötte be életfeladatát, a ki jót tett abban a szűkebb körben, a melybe őt sorsa helyezte.

Rámutatunk a fentebbiekben, hogy mily utakon módokon mozdíthatja elő minden egyes ember a közjót, nem marad tehát más hátra, mint azzal a felhívással végézni sorainkat: Fogjunk kezét mindannyian, nagyobbak és kisebbek, a kik együtt élünk, egyesüljünk vállalva a munkára, Isten dicsőségére, hazánk és mi-magunk hasznára.

Igazmondó.

„Visszabályozásunk.”

E cím alatt a „Magyar Föld” közgazdasági lap ez évi márc. 27-iki számában igen figyelemre méltó cikket közölt, melynek célja kimutatni a visszabályozás káros voltát. E cikket a tárgy fontosságánál fogva egész terjedelmében közöljük — hadd okuljanak azok, kik a visszabályozásért a gazdaság közönség kárára még mindig rajongnak.

„Varus, add vissza legióimat! — úgy kiáltott fel kétségbeesve a hatalmas római császár, midőn a teutoburgi erdőnél megvert legiók romjait megpillantá.

Mi is így kiálthatunk azoknak, kiknek az anynyiszor magasztalt tiszaszabályozási nagy művet köszönhetjük.

Adjátok vissza legióinkat!

A ki ismerte a magyar alföldet a Tisza-szabályozás előtt és látja ma, az bizonyára nem fog az újjongók sorába esatlakozni. Akkor költség nélkül végtelen kövér mezőkön óriási gulyák legeltek; vizeinkben, mint mondák, több volt a hal, mint a víz — s ma, ha Magyarországon az állattenyésztést előmozdítassuk, külföldről kell drága tenyészanyagot importálnunk, a budapesti hotelekbe pedig Ausztriából és Sztyriából szállítják a halat.

Nem mesebeszéd ez — ne tessenek rajta mosolyogni! Azok, kiknek ma ezer meg ezer hold vetésük fekszik az iszapos ár alatt, s kik már napok óta folytatott élet-halálküzdelem közben minden pénzüket s ráadásul egészségüket is odaáldozták, hogy megmenthessek életüket, s kiknek házaik most omladoznak össze oly kétségbejött recsenéssel a szél által korbácsolt hullámok csapásai alatt: azok bizonyára nem fognak áldást mondani azokra, kik e sorsot idézték fel rájuk.

„Megcsaltatok, azzal biztattatok, hogy földjeinket az árviztől mentesítitek, belefektettük nehéz kereseményünk gyümölcsét, viseltük az ármentesítési költség folyvást nagyobbodó terheit, viseltük az azon alapon ránk rótt adókat, hogy szántóföldül használható földjeink vannak, és megis az árviz hőmpölyögött, a hova mi vetettünk, fákat ültettünk és építettünk, s a melyért, mint művelés alá vehető területért, az adót már előre behajtották rajtunk.”

Igy szól ma az a nép a Tisza, Körös és Szamos mentén, kétségbeesve és átkozódva, melyet néhány ember könnyelműsége, félműveltsége és kápszisága ily sorsnak dobott elebe.

Mert hiszen a szakember nem azt jelenti, hogy egy olyan ember, a ki egy tal leneséért eladja az Ezsau örökségét; a szakembernek olyan embernek kell lenni, a ki szakvéleményében a természet örök szent igazságait tárja fel. S azok, kik a mi Tiszaszabályozásunkat ily módon propo. álták, a melynek eredményei most teljes nagyságukban állanak előttünk: azok nem a természet igazságait tarták fel, hanem vagy gonoszlelkűen hazudtak, vagy könnyelmű ostobák voltak.

Vajjon ki fogott volna a Tiszaszabályozáshoz, ki egyezett volna bele az ezzel járó óriási terhek viselésébe, ha előre megmondták volna az illetőknek a szakemberek, hogy „de legyetek aztán rá készen, hogy a hova ti egy évtizednek 8—9 éve alatt óriási munkával mezőgazdasági kulturát fogtok meghonosítani, azokat minden 10 év alatt egyszer el fogja pusztítani az árviz, s a következő 8—9 évre aztán megmarad nektek csak az általunk zsebre rakott vízszabályozási költség és a felémelt adók terhenek viselése.”

Vagy nem ez-e az eredmény?

A szakismeretek végzetlen csekély mértéke kell ahhoz, hogy belátható legyen, miszerint először is oly vidéken, minő a magyar Alföld, s oly vizeknek, minők a mi Tiszánk, Szamosunk, Berettyóunk, Marosánk és Köröseink: az a szabályozási mód, melyet alkalmaztak, csak ahhoz a telhetetlen

zsgorihoz illik, a ki midőn már mindenkit kifosztott, akit csak kifosztthatott, éppen összegyűjtött kincsei által okozza a maga halálát.

A szakismeretek végzetlen csekély mérvé kell ahhoz, hogy beláthassuk, miszerint, ha egy oly belterületen, melyről a víznek elegendő természetszerű lefolyása nincs és nem lehet, a folyam felső vidékén levő áradási területeket teljesen elzárjuk előre: ez által csak azt idézhetjük elő, hogy annál inkább a folyam alsó szakaszain levő vidékek nyakába zudítatik az egész áradat vize.

Hol vannak most azok a szakemberek, hogy megmentsék Békés, Csanád, Arad s Temes megye lakosságát a vagyonukkal együtt életüket is fenyegető árviz pusztításai ellen?

Azt írják több vidékről, hogy oly helyeken, hol ezelőtt emberemlekezet óta sohasem volt ár viz, most ezer és ezer holdnyi vetések állanak víz alatt; oly helyeken, melyeket a Tisza és más folyók kiöntései ellen teljesen védének a roppant költségeken emelt gátak: még sincs emberi hatalom, mely megvédje őket a bevizek pusztításai ellen.

Ilyen területi viszonyokkal bíró országban kellett tehát ezen szabályozási rendszert alkalmazni?

Miért nem állanak most elő azok a bőlesek, s emelnék fel legalább a gátak által védett területek felszínét egy pár méterrel, hogy a gátak között oly magasan álló ártömegbe folyhasson le az ily vidékekről is éppen a víznyomás folytán alulról felszivárgott sok víz?

A lecke későn jött, de annál keserűbb, mert még az on reménységünk sem lehet, hogy jövőre biztosítani lehet valami módon Magyarországon alföldi, tiszta magyar lakosságát a mostanihoz hasonló katasztróphának úgy lehet évtizedenkint még erősebb mérvben történő ismétlődései ellen.

Mintha valami ördög fogadta volna fel azokat a jó urakat, hogy éppen mindig az Alföldre húzódní szerető magyar fajt igyekeznek kipusztítani e hazából!

Csak kezdjük aztán majd ismét újra, illetőleg folytassuk tovább: elzárni az oly területeket vizeink kiöntései elől, melyeket azok minden csak kissé nagyobb mérvű hóesés és hóolvadás esetén rendszeren el szoktak borítani!

Csak tegyük bolonddá továbbra is azokat a szegény embereket, akik természetesen nem a magas technika, sem az örök igazságnak természetudományok rejtélyeibe nem lehetnek beavatva: hogy építsenek, ültessenek s telepedjenek olyan helyekre, melyeket a természet még nem akar átengedni az ember feltétlen uralkodása alá.

Az a szegény nép, mely a föld műveléséből él, e törvényeket nem ismerheti, a jövőt előre nem láthatja: — de azoktól, kik az ő sorsának intézésére vállalkoznak, megkövetelhetjük, hogy ha tesznek valamit, azt ne csak az évi adó és néhány évi

haszonbér emelhetése céljából tegyék, hanem úgy legyen téve, hogy ne éppen a magyar faj essék könnyelmű cselekedeteinek áldozatául.

Igy pusztul ki mindig az olyan nép, melynek mindenkinek csak a saját zsebe iránt van érzeke.

ÁRVIZ.

Tokaj. A miről napokkal ezelőtt, mint teljes lehetlenségről beszéltek — hogy t. i. katasztrófa érhet bennünket — fájdalom, bekövetkezett. Az elemek legfelelmetesebbje: a víz városunkat sem kímélte meg pusztításaitól. Nagy-Tokaj szomorú látványát nyújtja a pusztulásnak és romnak. Hatvan ház s számos mellékepet esett ez ideig a bős elem áldozatául s igen sok van, mely erős megrongáltatása miatt, rövid időn hasonló sorsra jut. A városnak mindössze két utcája (a hely oldalában) ármentes, a többi mind viz borítja. A nyomor leírhatatlan; emberéletben szerencsére nem történt kár, de annál több a magán s állami vagyonban (ez utóbbiban 100,000 frt körül). Kis Tokaj s sorok traskor még tartja magát; töltéseit 1 század katona s pár száz ember folyton erősíti, magasítja, a víz azonban folyvást árad s a töltésen átszivárog. Az idő is esős, szélesre fordul, s ha rövid időn apadás nem áll be, úgy Kis Tokaj s tul rajta 40,000 hold terület menthetetlenül víz alá kerül. A vészbizottság éjjel nappal talpon van, költöztet ki s be, gondoskodik a károsultak elmezése s pénzbeli segítézéséről. A nem sujtottak körében gyűjtés indult meg; adja az ég, hogy a vidék s ország rokoaszvenes figyelme reánk is irányuljon, mert csak így lesz lehetséges, hogy e szerény, nemrengő tűz s most viz által pusztított város — újra épülhet.

Tokaj, márc. 27. (Az Egyetemes tudostojának távirata) A Tisza vizállása Tokajban egy méterrel meghaladja az eddig feljegyzett legmagasabb vizet. A város nagy része olyan helyeken is, a hol emberemlekezet óta nem volt víz, el van árasztva. A házak egymásután omlanak össze, az emberek inességgel küzdenek s a város gáttal védett részéből a lakosság teljesen kiköltözött, attól tartva, hogy a víz áthágya az ország eme legerősebb s legjobb gátjainak tejeit. Az alsó szabócsi Tiszaszabályozó társulat gátjai megvédesere minden emberileg lehető elkövet, de a nép mindentől bizalmatlan, kétségbeesett, a munkára csak erőszakosan, karhatalommal kényszeríthető s teljesen felegyelmen, úgy hogy a társulat kénytelen volt katonaság kirendelését kérelmezni, a mit a lehető legnagyobb gyorsasággal teljesítettek is. Az ország legnagyobb s legszebb árterülete, a hajdu- és kunvárosok és öt vármegye jölette függ a gátak megtartásától, míg azok elpusztulása tan a szegedinel is nagyobb vészt és számos miuhora menő károkat okozna. A társulat tisztviselői minden lehető el is követnek a gátak megvédesere, a miben nagy segítségükre van a derék katonaság. Az óriási töltéseket a víz mindenütt szinleli, sok helyen pedig tul is haladja s most már csak nyugtálat tartják a sok helyen elázni kezdő töltéseken a vizet. A felső vizek — a mint halljuk — apadnak, s ez esetben mi is szabadságot remélünk, főleg akkor, ha a jelenlegi csendes idő állandó marad.

Poroszló község t. hó 24 ének reggele óta élet-halál harcot vív a kiáradt Tiszával. A víz eddig soha nem látott magasságra emelkedett, s már keresztül tolylik a Tisza-Füredre vezető megyei út koronáján is, a mely pedig az 1879 iki legmagasabb vizállás merve szerint építettett ki. Poroszló községnek az ár leé nező o dalán már sok házat rombolatott le s hasznait vedanyagul a vészbizottság. A lakosság megfeszített erővel dolgozik, de alig van remény, hogy a község fenntartassa magát, mert fel óráig tartó erősebb szelet vagy 10—15 cm. áradást sem bírnak ki rögtönzött töltésenk. S ez esetben ismét egy virágzó alföldi nagyközség lesz megsemmisítve.

„SZENTES és VIDÉKE” TÁRCÁJA.

A BORRAVALÓ.

KATONAI HUMORESK. (7.)
LENCZ FÜLÖPTÖL.
— NEMETBŐL —
(Folytatás.)

A szitok feltűnést kellett. A nem katona vendégek a fölingerült önkéntesre néztek — a katona vendégek közül a közlegények ott a püncs-asztalnál némileg kellemetlenül voltak érintve. Klapse szakaszvezető örve zetője fele hunyorgatott, hogy mérsékelje magát. Brech kapitán azonban föllállt, zöld szemét erősen Ottóra szegezte es durva hangján rikácsolt: „Önkéntes! Nem tudja, hogy a kikialtás tilos? Aljon egyenesen, ha én beszélek magával!”

Ez katasztrófa volt! Mindenki érezte ezt, különösen a legjobban érdekeit. A mecklenburgi címeat ábrázoló helyzetet megváltoztatva föllállt s egyenesen, mint a nádszál és lángveres arccal állott.

„Nono, Brech — nem köll azt itt olyan szorosan venni,” szolt közbe Klapse szelidítőleg és le akarta ültetni koltóját.

„Nem köll szorosan venni?!“ kiáltá ez. „Az ördög vigyen el engem mindjárt, ha egy ilyen mihaszna önkéntes a kapitány urat pocsekolja — nyilvános helyen, vendégek előtt. Ez függelenséért — érti, önkéntes, büntetése sáncfogság, följelentem!”

„No, Brech,” kérte megint Klapse. Itt nem köll följelentésről beszélni. Reszeg vagy. Most én parancsolom neked, hogy ülj le, és tovább igyál!”

Egy önkéntes azt hitte, leghamarább végét veti e jelenetnek, ha Brechet szivarral kínálják meg: de őh csodák csodája! Brech teljesen ignorálta őt és a szakaszvezetőre kiabált: „Az ördögnek parancsol, nem nekem, — érti Klapse szakaszvezető! Mindnyájukat följelentem, ha reszeg vagyok is.” Erre sapkája után nyúlt, felköté kardját és menni akart.

A „szőlőtűrt” gazdája is, a kinek oly föllépés, mint az előbbeni, helyiségben kínos volt, odalépett és egész-

telőleg mondá: Hiszen Steinfeld ur nem értette komolyan. Brech oly módon vetette föl fejét, mintha mondaná: „Majd megmutatom, milyen komoly volt rá nézve.”

Mivel Klapse megismeré, hogy a mérges Brechel jó módjával semmire sem lehet menni, föllállt, elvette a sapkát, megfogta és előadta neki: ha ő megy, mindnyájuknak menniök kell, s az nem lenne szép tőle, a társaságot ily csútl szétugrasztani. A többi altiszt is e mellett szavazott.

Az önkéntes, a ki előbb a tárcájából följajult szivarral tett békítő kísérletet, sietett a poharakat a párolgó, édes illatu itallal megtölteni és koccintásra invitálni

Hogy Brech mit gondolt, arról ne szóljunk, elég az hozzá, rábeszélte magát, hogy a társaságot szét ne ugrassza. Mérges pillantásokat lövellvén az önkéntesre, ismét elfoglalta helyét.

„Üljön le maga is, Steinfeld!” mondá Klapse, „és őrizkedjék meg gondolatlan szójárasoktól — az ilyen tréfát könnyen félreérthetik. Ugy-e, hogy csak tréfált? Együttal erőteljesen ráhagott a csizmájára védeencének, hogy ez maga kifolyvált, mikép csupán egy rosszul sikerült és félreértett tréfát engedett meg magának. Ottó, a kinek fantáziája már lerajzolta a rémképet, a mint ő rabruhában követ tárgoncáz és fagyus-levest eszik, s a ki Brech kedvezőtlen jelleméből minden rosszat kinézett, fanyar mosolygással kijelenté, hogy csak tréfált, és hogy bosszankodik, mert a papája az ezredszabónál levő számláját kifizeti ugyan, de levonja zsebpénzéből. „Hahaha” nevetett az önkéntesek kara, mi alatt Klapse tudakolá: sok e? Ottó állítá, hogy száz forint körül.

A katona urak meggyújtották elaludt vagy friss szivarjaikat és füstöltek, mint a Vezuv és az Etna füstölőnek, ha egyszer vízibe mennének egymásfőst. S meg akarnak mutatni, hogy mennyit képesek füstölni. A katona urak ittak is, es pedig úgy, hogy az az ivás nevet teljes joggal megérdemelte. A kinek a katona urak közül étvágya kerekedett, az evett is, vagy sonkaszemlyét, vagy beefsteak-et burgonyával, vagy szeletet, vagy hurkát savanyu kaposztával — hajlandóság és szükséglet szerint.

Félóra mulva a legtöbb elfeledte a kellemetlen

eseményt, vagy elfeledni látszott; de Ottó, Klapse szakaszvezető es Brech nagyon is gondoltak rá.

Alkalmilag, midőn Ottó es Klapse kimentek, a jólelkű szakaszvezető azt ajánlotta neki privát beszélben, hogy közeledjék Brechhez és alaposan engesztelje őt ki, mert amaz feketelelkű es fondorkodásának elihető, hogy másnap reggel mégis följelentí a kihallgatásnál, miután ma este leöntötte a részt. Ottó homlokáncólva felelé, nem képes magán annyira erőt venni, hogy a gyűlölt embernek egy jó szót ajándékozzon — Klapse még jobban sürgeté. „Csakugyan volt valami baja a kapitánynyal?” kérde tovább.

„Volt.”

„Akkor beszélje el nekem; talán segíthetek.” De Ottó nem akarta elbeszélni, s biztosítá, hogy ez ellen már nincs segítség.

„Lehet még a következményektől tartani?” tudakolá tovább Klapse.

„Nem; legalább elmúlt a dolog.”

„Na — hát akkor legyen jókedvű es béküljön ki Brechhel.” Ottó sóhajtott, de elismeré, hogy legjobb lesz békét kötni.

Az asztalhoz visszatérve, a hol hosszúságát megtehetősen szótalanul elitta, étlapot kívánt es egy rumpsteak-et rendelt becsinált kelvirággal. A rumpsteak megjelent. Mindnyáján megvizsgáltak es — arcjatekuk szerint itáve — seakiseim tudott rajta kifogást találni, legfeljebb azt tartotta hibának egyik-másik, hogy a rumpsteak-et a kis, kövér önkéntes es nem ő fogja elkölteni.

Ottó egy leves darabot vágott a húsból, villájára szúrta, jözüen megrágtá a falatot es aztán barátságosan Brechhez fordult: vajjon nem tetszenék-e neki is egy ilyen rumpsteak. Brech bizonynyal nehéz küzdelmet vívott ömágával. „Nem” szolt morogva, át pislogott a rumpsteak-re es még egyszer ismétlé: „Nem — egyen csak maga.”

Ez nem jelentett semmi jót. Ottó úgy tett, mintha az neki szörnyen mindegy volna, hogy meghívására kórsarat kapott, s nagy kinnal legyűrté a porcióját, a melyre valóságban semmi legkissebb étvágya sem volt es a melyet csak azért rendelt, hogy alkalma legyen Brechhel kényelmes szóba állni.

(Folyt. köv.)

Ugyancsak Poroszlóról tegnap kelettel a következőket írja az „Egyetértés“ tudósítója: Községünk még mindig kétségbeesett helyzetben van. A ki még nem látta egy vegső küzdelmet folytató város képét, annak fogalma sem lehet, mit tehet az emberi akarat. A tegnap 25 en d. u. föllépett óriási vihar oly roppant erőmegfeszítésre sarkalta a község iláig teljesen magára hagyott népét, hogy mindenki kell hogy tisztelettel hajoljon meg előtte, annyival inkább, mert Poroszló ilyen veszedelmet még soha sem látott s a védekezésben nem bírhat oly jártassággal, mint más expoáltabb fekvésű város. Tegnap este óta az ár 20 cent nőtt s a déli szélről felkorbácsolva iszonyú erővel ostromolja a fétkör alakú töltést, mit rögtönözve emeltünk. Anyag, munkaerő még mindig elégségesen van, de a ráuk következő éjjelnél tovább alig bírhatjuk az erőmegfeszítést, mert a vedvonal hosszu s minden pontja veszélyeztetett lévén, nincs ideje a lakosságnak kipihenni magát. — Ma, 26 án, d. u. képviselőtestületi ülés volt, hol Kékessy Dezso szolgabíró elnöklete alatt kimondta a község, hogy szemben a majdnem tarthatatlan helyzettel is közmunkaadásig fogja magát védeni. A védelmi munkálatok feletti intézkedés a teljhatalommal intézkedő szolgabíró kezébe van letelve, kit szakközegként Keleti László mérnök kíséri. Az ár felőli oldal ugynevezett „fölvégesi“ részben már alig áll épület, mind a töltéstestbe van temetve. A t-füredi, idáig majdnem 60,000 frtba került megyei út, azt lehet mondani: megsemmisült. Ma délben sok helyen már a követek egy részét szakgatták az ójensélt magasabb hullamok. Holnap reggélre várjuk a mező-tárkányi s bessenyői közmunkaerőt, de ha az iszonyú orkán nem csillapul, valószínűleg későn érkezik. — Patkonya, Dorogma, T. Valkó, Bábolna tiszamenti, szintén nem mentesített területen fekvő községek sorsáról szomorú hírek keringenek.

Tiszadob A lefolyásban lévő nagy árvíz, a dárai természetes magaslattal oldalról találva, a Hortobágy es Selyes felé tödul. Személy- és vagyonmentésre kérünk Szent-Mihályra, Nánásra, Pusztá Ladányra, Karcagra az értesített előjáróságok címére hat-hat laposon járó vízedényt küldeni vasúton, mert ott semmi vízi jármű nincs. (E sürgöny következtében Baross minster azonnal intézkedett, hogy 19 ponton a szükséges katonai személyzetet a pozsonyi hadtestparancsnokságtól a kívánt 4 helyre azonnal utnak indítsák.)

A mi első sorban városunk állapotát illeti, a Körös felől fenyegetett veszélytől megmenekültünk, miért is Fekete Márton társ. főgazgató Rupesics főmérnökkel hazaérkezett, de nem pihenni, hanem folytatni a védelmet, mely városunkat a Tisza felől fenyegeti. Sima Ferenc szakaszgazgató városunk polgármesterehez intézett hivatalos tudósításában azt mondja, hogy a Szentesi város határát védő k.-szt.-márton-mindszenti gátvonalon a Tisza áradása 65 méternyi magasságot meghaladta, de mmedekkoráig a hatóság támogatására nincs szükség. De a városi hatóság okulva a tapasztalatokon nem várja be azt a pillanatot, a mikor a baj körmére égne, hanem jó eleve iparkodik megtenni a szükséges előkészületeket, nehogy akkor kapkodni kelljen, amikor tervszerűleg kell majd hozzálatni a komoly munkához. Az a szerencsenk, hogy egy a Körös mint a Maros a sok kiöntés miatt apadoban van s így talán nem lesz lehetetlen a Tisza árjával megküzdeni.

Azonan annál aggodalmasabb a csongrádiak helyzete, kiknek gátjai nem a legjobb állapotban örvendnek, hozzájárult még az orkászerű delnyuzati vihar, mely itt ott a gáttestet meg is rongálta. E veszélytel szemben Stammer Áldispán megtétette a szükséges intézkedéseket a közérő kirendelése iránt, melynek egy része tegnapelőtt már dolgozott a gáton. A Pest-megyéből Csongrád felé huzodo belvizeket sikerült fel fogni, ezzel tenát a baj kevesbedett. Öszinten kívánjuk, hogy Csongrád város — mely már egy ízben áldozata lett az árvíznek — ezuttal is megmenekülhessen a nagy veszélytől, s azt hisszük, hogy ez fog is sikerülni, ha a lakosság a szakavatott alispán rendeleteit lelkiismeretesen fogja teljesíteni.

Szárazér pusztítása. A Szegedi Napló írja a következőket: Szeged és H.-M.-Vásárhely határában a földbirtokosok valóságos hadat viselnek egymás ellen. A Szárazér által fenyegetett s a belvizek által már részben elöntött óriási terület védekezési viaskodás színhelye. A hatóságnál: Szegeden, H.-M.-Vásárhelyen, alispánnál, ministeri biztossal egymást keresztezik a panaszos följelentések. Egymást fenyegetik kárterítési pörrel, sőt valóságos határvillongással ajánlják a védekezéseket. S míg az elfajult háboruszkodás tart, addig a víz rohamosan nyomul előre s ma már, mint értesülünk, a Pallavicini 3500 hold szántóföldjére tödul a Szárazér vize s teljes elborítással fenyegeti ezenkívül a tápai rétet. Kétségtelen, hogy a Pallavicini s a szegedi földek veszedelmét a hód-mező-vásárhelyiek által törvénytelenül emelt gátak idézték elő. A legujabb törvénytelenségről, a mit a hód-mező-vásárhelyiek elkövettek, — írja a „Sz.N.“ — tegnap értesült Szeged város tanácsa. Nemcsak hogy a csalánsi és Dosits féle gátakat el nem távolították, hanem — mint most kitűlódott — ezeken túl titokban újabb törvénytelen gátakat emeltek a víz természetes lefolyása elé. Ezzel még nagyobb mértékben szorítják vissza a vizet a Pallavicini és a tápai földekre. Szeged város tanácsa azonnal sürgönyözött a h.-m.-vásárhelyi polgármesterhez, hogy a bélicők által emelt törvénytelen gátakat távolíttassa el. Erre Kristó polgármester azt válaszolta, hogy nem avatkozik a dologba s ezt a következő sürgönyben adta ma tudomására Pálffy Ferenc polgármesternek: „Táviratban jelzett töltésezekekről a hivatalnak semmi tudomása nincsen. Kihágási esetekben bíraskodásra polgármesteri hivatal nem illetékes. Konkret panaszával a vízjogi törvény 171. §-a alapján az illetékes reidőrhathósághoz sziveskedjék fordulni.“

Világfolyása.

Románia fővárosában, Bukarestben nagymérvű zavargások voltak. Bukarestből e zavargásokra vonatkozólag a következőket táviratozzák:

Az ötven tagból álló képviselőházi ellenzék, mely 130 tagból állótöbbséggel áll szemben, e

hó 26-án este utcai botrányal tüntette ki magát. A mint az ellenzék a képviselőház rendes munkáját majdnem naponként zavarja, ép úgy igyekszik ugynevezett népgyűlésekkel, melyekbe bevonja a csőseleket, a főváros lakosságának nyugalmaát zavarni s a rendet fölforgatni. De ezek az elemek célja — Románia tekintélyének csökkenése — mindenek előtt tisztában lévén, a föllépés nem talált viszhangra, sőt ellenkezőleg a bukaresti kereskedő világ elhatározta, hogy manifesztálni fogják, hogy az ellenzék agitációját az ország nem helyesli. A fővárosnak több ezer polgára vasárnap gyűlést tartott, melyek rosszaságukat fejezték ki a lármás töredék anarchistikus agitációjával szemben s a nép bizalmának adtak kifejezést Bratiano irányában. Hétfőn este egy második bizalmi tüntetésnek kellett volna lenni; a nemzeti színházban akartak a miniszterelnök tiszteletére bankettet rendezni. Az ellenzék elhatározta, hogy e bankettet utcai botrányal fogja megakadályozni. Egy zajos képviselőházi ülés után, a melyben a kormány egy interpellációra adott válasz alakjában az utcai tüntetések ellen szólott, az ellenzék este összegyűjtött az általa kibérelt Orfenuban egy nagy tömege, melylyel a királyi palota elebe vonult. — A képviselők, a kik a tömeget vezették, a palotába meatek, hogy neveiket bejegyezzék a királyság proklamációjának évfordulóján. A palotában maradtak mindaddig, míg Catargi megadta a tömegnek a jelt a tüntetésre, alig volt száz ember, kik tele torokkal szidták Bratiano és a szabadelvű kormányt s éljeneztek az ellenzékét.

Az ellenzéki képviselők, kik erre a királyi palota várótermében léftek, lármázva kihallgatást kértek a királytól, hogy vele a nép akaratát tudassák, természetesen a lármázó csőselek intenciói szerint. A király Catargival tudatta, hogy nem engedni magát kihallgatás adására kényszeríteni, különben is a Catargi által az nap reggel kért kihallgatást már mas napra ugy is megadta. Barozzi főhadsegéd felszólította tehát Catargit s a többi urakat, hagyják el a királyi palotát mert a király s a királyné ebédhez készülnek. A bojárok képviselője kijelentette, hogy megmarad kívánsága mellett, a kihallgatást azonnal kéri s a jelen volt képviselők, kikhez még több olyan ellenzéki is csatlakozott, a ki nem képviselő, lármásan azt kiabálták az őket udvariasan nyugalomra és távozásra felszólító főhadsegédeknek, hogy el vannak határozva el nem hagyni a királyi palotát sőt készek az éjszakát is a palotában tölteni, a míg a kért kihallgatást meg nem kapják. Időközben a palota előtti tért a csendörök kiűritették és végre a palotában maradtak is mélyen megszegyenyülve eltávoztak.

A loyális lakoma emelkedett, lelkes hangulatban folyt le. Az első köszöntőt Bukarest egyik legnagyobb tekintélyű kereskedője mondotta a királyi párra; a másodikat a király leghűbb, első tanácsadójára Joan Bratiana, a ki azután nagy vonásokban szólott az ország történetéről és Románia legujabb politikai vívmányairól.

A királyi palotában történt botrányok s az ellenzék erőszakos behatolása a királyi palotába általános megbotránkozást keltenek. Másnap azonban a képviselőházban a botrányok még nagyobb mérvben ismétlődtek.

HIREK.

— **BOLDOG HUSVÉTI ÜNNEPEKET** kívánunk lapunk t. olvasóinak.

— **Lapunknak** egy helybeli mint vidéki t. előfizetőit e helyen is felkérjük, hogy az előfizetési összeg pontos be küldésére, mint a hátralékok mielőbbi lefizetésére. A vidéki új előfizetőknél, mihelyt az előfizetési összeget tőlük megkapjuk, azonnal megküldjük az újévig megjelent regény mellékletet.

— **Felolvasó estély és hangverseny.** A „Csongrád-megyeyi kör“ f. évi ápril 2-án, a helybeli kaszinó termében a szentesi dal- és zene-egyesület szives közreműködésével hangversenyyel egybekötött felolvasó estélyt rendez. Kezdeté 7 és fél óraker. Műsorozat: 1. „Imádságom.“ Petőfitől. Négyes karrá szerelve Gaál Ferenc előadja a dalegyesület. 2. *Felolvasás.* Tartja Molec Károly joghallgató. 3. *Magyar Ábrándképek* Chovántól. Zongorán előadja Nagy Sándor joghallgató. 4. *Ökürnyál.* Költemény. Irta és felolvassa Székely László m. e. hallgató. 5. *„Szép Ilonka“* melodráma. Irta Vörösmarty Mihály. Zenéjét szerző Erney József Zongora kíséret mellett szavalja Kristó Nagy Antal joghallgató. 6. *Szavallat* előadja Szathmáry Ernő joghallgató. 7. *Népdalegyesleg.* Éneklő dalegyesület. Méltó elismerést érdemel a csongrád-megyeyi kör, hogy midőn annak tagjai a házi tüzhelyhez visszatérnek, nem télenyiséget, hanem működési tért keresnek, hogy főrekrvéseiknek tanulejét adják. Üdvözöljük fiatal barátainkat körünkben s részökre sikert s a mivelő közönség meleg rokonszenvét kívánjuk fellépésökhöz.

— **Táncmulatsággal egybekötött műkedvelői előadás.** A „Szentesi iparos ifjak képző és segélyző egyesületének“ könyvtára javára a eszmadia céhház nagyertermében husvét másod napján hétfőn adatik: *A pártütők* vagy *sok baj semmiért*, mulattató bohózatos vígjáték 3 felvonásban; irta Kisfaludy Károly, rendező Gárdonyi Antal. Közreműködnek: Molnár Bálint, Práznovszky

Aladár, Kotvics Jucika k. a., Práznovszky Juliska k. a., Bertók János, Horváth Lukács, Csala Imre, Rác Zsigmond, Krecsmáry Róza k. a. Farkas Antal, Práznovszky Zsigmond, Dósa György, Bertók Imre, Bellus József, Virágos T. Zsigmond, Práznovszky Albert és Borsos Antal. Előadás után táncmulatság; előadás kezdete fél 8 óraker, belépti díj személynként 80 kr. Még ilyen oleso mulatságunk sem volt, melyben valaki csekély belépti díjért nemcsak egy színelőadást néz végig, hanem táncolhat is. De főképe a jótékony cél iránti tekintetből ajánljuk a fiatallág törekvéséet a t. közönség figyelmébe es partfogásába.

— **Súlyos váddal** lépett föl a szegedi ügyvédi kamara mult evi jelentésében a helybeli járásbírósgat ellen és sürgősen kéri az igazságügyi minsteriumot, hogy egy a h.-m.-vásárhelyi, mint a szentesi kir. járásbírósgatnál létező állapotokat a legsürgősebben megvizsgáltassa, a visszaéléseket pedig megfenyítse. Előre látható, hogy e súlyos vádnak, ha alaposnak bizonyul, nem epen kellemes utókövetkezményei lesznek.

— **Özvegy Mikec Ferencné** urnő a következő köszönnő sorokat intézte az ipartestületi elnökökhöz: A kegyeletnek azon nyilvánításáért, melyet Tekintetesség és az ipartestület néhai férjem Mikec Ferenc iparhatóságai biztos ravatalára helyezett koszorú által tanusított, továbbá a gyászjelentésért és személyesen kifejezett részvételt fogadja tek elnök ur, a tiszteit elöljáróság, az iparosok és iparos ifjak egyeteme nevében is a banatos özvegy és kesergő családjának legmhálásabb köszönetet. Az ipartestület részvete es kegyelete annál gyógyitőbb hatással van a mi fájdalomunkra, mert tudjuk, hogy a megboldogultat az iparosok esendes munkakodásáért a tegodaadóbb ragaszkodással szerettek. Ismetelt köszönetem és hálám kifejezése után kész tisztelettel maradtam stb.

— **Ujoncok.** Leguróbb irtunk volt a mostani fiatal nemzedék elsatnyulásáról s ennek okairól, s mint előre megjósoltuk, az ideit sorozásnak nálunk is igen sítány az eredménye, mert mind a négy korosztály sem volt képes a kötelezett lelszámot kiadni. Besoroztatnak: a 101 ik gyalogezredhez Berényi János, Csendes Sándor, Dömsödi Pál, Délo Nagy Kálmán, Fekete János, Horváth Albert, Hajdu Mihály, Kadar János, Mihály Béla, Mácsai Péter, Mátéffy Sándor (önkentesi jogának fenntartásával), Nagy Balázs, Posa Sándor, Pete Ferenc, Pasitka Béni, Szijjarto Sz. Lajos, Sándor József, Tóth Lajos, Váci Bálint, Varga Sándor, Veres Dániel, Vida Sütös Imre. Az I. huszarezredhez: Kátai Pál Lare, Piti Mihály, Molnár István, Vari Ferenc, Komendat István, Csernus László, Székely József, Répa László, Csernus László, Mácsai János, Bercei Ferenc, Barina Imre, Lovas Dániel, Seres Péter, Töröcsik István, Maresó Imre, Jankai József János. A VII. vonatosztályhoz: Gebula József A II. löldandárhoz: Molnár László, Kozák Antal, Szatmári Nagy Sándor, Gálti Imre, Kiss János, Toth Antal, Lengyel György, Csontai Sándor, Madarasi Papp János, Neumann Ignac, Györi István, Piti István, Ácsi Kovács Sándor, Gaspar Sándor, Balogh Szabo János, Kotvics Sándor, Köver Sándor, Gyuricska András, Szabó János, Kiss Imre, Török László. Összesen 61.

— **Vizállás.** A Tisza vizállása tegnap délben 7-90 méter magas volt. Az áradás tovább tart. Elég baj az!

— **Megindult újból a munka** egy a gymnasiumi épület mint a ref. egyház bérházának félbeszakadt építésén, hogy mindkét épület a vállalkozók szerződésében kikötött határidőre készen legyen.

— **Varga Beniamin** lemondása folytán a helybeli „Kölesönös Segélyző Szövetkezet“nél a pénztárnoki teendőket ezentul Rablóczky Pál fogja teljesíteni.

— **Gyönyörű fejlődésnek** indultak a vetések a hó elolvadása után következtelt kedvező időjárás folytán, sőt némely helyütt oly buja a vetés, hogy nemely gazda kénytelen lesz rajta marháit legeltetni. Ily kedvező alakulás mellett dacára az ócsó gabonárraknak csak azt óhajta mindenki, hogy a Tisza kiöntésétől mentek legyünk — mely már is sok község lakosságát koldusbetra juttatott.

— **Helyiségváltoztatás.** A 48-as kör régi helyiségéből Halász Sz. János kispiaci házába költözött át.

— **Volapük (világnyelv).** A napokban egy könyvet kaptunk mutatványul, a melynek címe „Volapük-nyelvtan, gyakorlatokkal és példákkal, valamint volapük-magyar és magyar-volapük szótárral. Dr. Kerekhoff Ágoston Cours complet de volapük című művének 8-ik kiadása után a magyar nyelvre alkalmazta Zsigmondly Béla.“ — Magyar nyelven rövid idő alatt 3 volapük-nyelvtan jelent meg, a mi azt mutatja, hogy a hosszas tartózkodó állás után végre nálunk is kezd a világnyelv nagyobb tért hódítani. Sokan vannak még most is, akik szeretik e mesterségesen készült nyelvet gúny tárgyává tenni, de ezek rendszeren semmit sem ismernek belőle, és mint ismeretlenl itélik el. Mi a fent idézett könyvet egy másik nyelvtannal együtt áttanulmányoztuk, s a nyert tapasztalat után kimondhatjuk, hogy a kétalkedők nem sok idő múlva el lesznek némulva ez új nyelvnek hazánkban is oly nagymérvű elterjedésével, mint a mely nagy mértékben terjedésnek indult már a nyugoti művelt államokban. Ez elterjedés biztosítani fogja létjogosultságát, és csak magának tesz vele hasznót az, a ki az egész világon elterjedt nyelvet elsajátítja. Mi tehát az említett nyelvtant egyszerű, könnyen érthető berendezése miatt és különösen a mellé csatolt szótár miatt a többi nyelvtanok mellett különösen ajánljuk olvasóink figyelmébe. *Volapük.*

— **Gőzhajózási menetrend** a felső Tiszán, Szolnok és Szeged közt vegyes szolgálatban f. évi április hó 1-től otvábbi intézkedésig. **Főlfelé.** Szegedről Szolnokra: vasárnap es szerdán reggel 5 óraker. Szentesről Szolnokra: vasárnap es szerdán reggel 10 óra előtt nem. **Lefelé.** Szolnokról Szegedre: kedden es pénteken reggel 5 óraker. Szentesről Szegedre: kedden es pénteken reggel 10 óra előtt nem. Figyelmeztetés: Utasok csak a fedélzete vételnek fel.

A budapesti értéktözsdeéről.

(A „Magyar Mercur“ heti tudósítása.)
A tözsde irányát a jelenlegi pillanathon nem nevezhetni másnak, mint szilárdnak, mert tényleg a külső körülmények az utolsó héten jelentékenyen kedvezőbbek, mert a politikai gond

sokat voszított aknt jellegéből. A német eszázr állapotáról Berlinből a legjobb hírek érkeznek és egyéb tekintetben is megnyugtató a helyzet. Jellemző, hogy ezáltal ismét a berlini tőzsdé az, mely a szilárd irányt terjeszti, míg az utóbbi időben a bécsi tőzsdé szokott szilárdabb lenni. Ez által talán tartósabb lesz a szilárdulás. A kedvező irány teljes kifejlődését nálunk az üzleti pangás akadályozza és a mely irányban volt forgalom, ez nem vált az illető papír előnyére.

Járadékokban, főleg magyar aranyjáradékokban nevezetes mozgalom volt a héten. Angliában és Németországban ugyanis mexikói járadékok hirdettek aláírását és bár ismeretes a mexikói köztársaság rendezetlensége, sőt gyakori esődjé is, azért az angol-német tőkepenzesek úgy mentek az aláírásra, mint a legyek a lépre és felajánlották számmilliókat oly államnak, melyben Juarez, Dyaz stb. gazdálkodtak és még most is gazdálkodnak, hogy tehát a német tőkepenzesek mexikói járadékot vehessenek eladták a magyar aranyjáradékjukat, minék következtében az utóbbi jelentékenyen csökkent, de a legutóbbi napokban ismét javult. A befektetési értékek elég jól tartják magukat.

Bankrészevények kissé javultak. Vasúti részevények az árvízvesztély csökkenése követke. tén szintén jobban állanak valamivel. A helyi iparvállalatok részevényeiben kevés üzlet volt, de emelkedő árak mellett. - Sorsjegyek folytonosan szilárdak; azok, a melyek huzás esett általán, egyre drágábban kelnek. Valuták és ércváltók olesobodtak valamivel.

Értékpapír- és sorsjegybirtokosoknak felvilágosítással készséggel szolgál a Magyar Mercu⁴ kiadóhivatala, Budapestben, Hatvani utca 17. szám.

NYILTÉR.

Farbig, schwarz und weiss Seiden-Moirée von 95 kr. bis fl. 7.60 per Meter (antique und français) versendet roben- und stückweise zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (k. k. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe 10 kr. Porto.

Tíz forint napi mellékereset, tőke és kockázatás (risico) nélküli sorsjegyek részletfizetés melletti eladása által az 1883. XXXI. törvényeik értelmében.

Ajánlatokat elfogad a **fővárosi váltóúzet társaság** ADLER és TÁRSA. Budapestben.

Posztóárut és posztómaradékot jó minőségben férfi- és gyermek öltözetre, női kabátokra és esőköpenyre ez időnyre postautánvétellel legolcsóbb gyári áron küld a

„Verseny”-hez címzett posztógyári-raktárból

Beer Károly, Jägerndorf, osztr. Szilézia. Minták kívánatra ingyen és bérmentve. Számos kártyaminták a t. szabók és ismét-eladók számára. Helyi ügynökök keresetnek.

Máriacelli gyomorcsöppek.

Kitűnő hatású szer a gyomor minden betegségében.

Védjegy.

Fájdalmatlan étvágyhiány, gyomorgöngyösség, rozslata-lekötés, felgyulladás, savanyú felbőfőzés, kelletlen nyálképződés, sárgaság, indor és hányás, felfújás (ha a gyomortól ered), gyomorgöngyösség, székzsúrolás, a gyomor-nak étellel és italokkal való túlterhelése, gázok, légszomj- és anyaveregtől való túlfáradtság, a gyomorcsöpp használata után azonnal megérkező enyhülés. — Egy üvege 60 kr. Képzőpont széküldés **Brady Károly** gyógyszerész által **Kreuzierben** (Morvaország).

Kapható minden gyógyszerárban.

Óvás! A valódi máriacelli gyomorcsöppeket soha ne használják és utánozzák. A valódi sár jelen minden üvegen piros, a fenti védjeggyel ellátott borítékba kell göngyölvé lennie és a minden üvegehez mellékelni használati utasítást meg kell jegyezve lenni, hogy az Kreuzierben Gusek Hóurib⁴ könyvnyomdájában nyomottak. 1890

Valódi minőségben kaphatók: **Szentesen** Podhradszky Ferenc és Várady Lajos gyógyszerárban; **Hód-Mező-Vásárhelyen** Aigner Gyula, Bereck Péter, Bánfalvy Lajos, Kiss Gyula és Németh L. gyógyszerárban; **Szarvason** Medveky József és Páris Emil gyógyszerárban; **Szegeden** Ambrózy A., Barscsy Károly, Bauer József, Károlyi Kálmán és Fonagy gyógyszerárban.

442/Ej 888.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. honvédelmi ministerium 1887-ik évi november 26-án 49458/x. sz. a. kiadott rendeletével, az 1888-ik évre a lóosztályozást elrendelte és ennek foganatosítására Szentes város területére nézve a f. évi április hó 3, 4, 5, 6, 7 és 8-ik napjai lettek kijelölve.

Értesítették tehát a lótarló közönség, hogy a jelzett napokon és pedig: Április hó 3-án az I-ik tized, 4-én a II-ik tized 1-től 330 házzámig, 5-én a II-ik tized 331-től a tized végéig és a III-ik tized 1-től 180 számig, 6-án a III-ik tized 181-től a III-ik tized 550; 7-én a III-ik tized 551 számától a tized végéig és a IV-ik tized egészen, továbbá a derekegyházi oldali tanyai lakosok, április 8-án pedig az első és felső rét, belső és külső Ecsér, berki szőlő, Berekhát, Dónát, Eperjes, Kaján, Kis- és Nagy Tőke, Kis- és Nagy-Királyság, Lapistó, Mucsihát, Nagy Nyomás, Pankota, Szent László, Vekerzug, Vekerhát, Veresegyház és Zalota tanyai lakos lótulajdonosok lovaikat a már fentebb jelzett időben és sorrendben, vásártérre a céduelaháznál működő osztályozó bizottság elé annál is inkább elővezessék, mert a már hivatkozott ministeri rendelet értelmében a kellő időben elő nem vezetett és a rendes osztályozásról elmaradt lovak hivatalból utólag nemcsak osztályozandók leendenek, hanem az illető tulajdonosok a törvény értelmében szigorú pénzbírsággal is fognak sújtatni.

Egyidejűleg értesítették a közönség arról is, hogy a két éven alóli csikók csak az esetben nem vezetendők elő, ha olyanoknak létele és létszáma hatósági bizonyítvánnyal fog igazoltni.

Ugyan ez alkalomból felhívtnak azon lótulajdonosok, a kiknek az 1885. évi lóosztályozáskor alkalmannak talált lovaik voltak és azokat az 1887-ik év január 1-től számítottól a mai napig eladták, elcsereítették, vagy bármily uton tulajdonukból elmenesztették, nyilvántartási jegyzékbe vétel végett a f. évi március hó 22, 23., 24. és 25-ik napjain, a városi közgyűlési teremben (magtárépület) annál is inkább bejelentésük, mivel a bejelentést elmulasztók 50 forintig terjedhető és közigazgatási uton behajtandó bírságban fognak elmarasztaltni.

Kelt Szentesen, 1888. évi március 12-én.

Polgármester megbízásából
Szakál Mihály,
v. aljegyző.

TICHO BERNÁT árucsarnokából

BRÜNNEN, Krautmarkt 18., saját házában,

utánvétellel kapható:

Nyári kammgarn 1 maradék teljes férföltönyre, mosható 6-40 méter, hosszu 3 frt.	Házi vászon 1 vég 30 rőf ¼ 4 frt 50 kr. 1 vég 30 rőf ¼ 5 frt 50 kr.	Gyapju ripsz minden színben, 60 ctm. széles, 10 méter 3 frt 80 kr.	Juta-függöny török minta, teljes függöny 2 frt 30 kr.
Gyapju-loden kétszeresen széles, teljes női ruhára, minden színben 10 méter 6 frt 50 kr.	King-szövet jobb a vászonnál, 1 vég ¼ széles, 30 rőf 6 frt.	Dreidraht legjobb minőség, 60 ctm. széles, 10 méter. 2 frt 80 kr.	Hollandi folyószyonyeg, maradék 10-12 méter hosszu. Egy maradék 3 frt 60 kr.
Gyapju-beige kétszeresen széles, a legtartósabb, teljes öltözetnek 10 méter. 4 frt.	Chiffon 1 vég 30 rőf első r. 5 frt 50 kr. legjobb minőség 6 frt 50 kr.	Jaquard kelme 60 ctm. széles, legújabb színben 10 méter. 3 frt 80 kr.	Egy nyári nagy kendő ¼ hosszu 1 frt 20 kr.
Indiai foule félgypaju, kétszeresen széles, teljes ruhának 10 méter. 5 frt.	Kannavász 1 vég 30 rőf lila 4 frt 80 kr. 1 vég 30 rőf piros 5 frt 20 kr. GERSA-KANNAVÁSZ 1 vég 30 rőf lila és piros 6 frt.	Francia voal 10 méter, elegans kimenő ruhának, mosó 3 frt.	Egy lótakaró legjobb gyártmány 190 ctm. hosszu, 130 ctm. széles 1 frt 50 kr.
Francia gyapotatlasz minden sima színben, valamint esikős, a legújabb, kétszeresen széles 10 méter. 6 frt 50 kr.	Oxford mosó, jó minőség 1 vég 30 rőf 4 frt 50 kr.	Kosmanosi kr. ton 10 méter, mosó, teljes ruhának 2 frt 50 kr.	Uri ingek saját gyártmány F-hór vagy szines darabja I. r. 1 frt 80, II. r. 1 frt 20 kr.
Fekete terno szász gyártmány, kétszeresen széles, teljes öltözetnek 10 méter. 4 frt. 50 kr.	Angol oxford a legjobban ajánlható 1 vég 30 rőf 6 frt 50 kr.	Női ingek erős vászonnál, csipkés szegélyvel 6 drb 3 frt 25 kr.	Női ingek chiffonból és vászonnál finom hímzéssel 3 drb 2 frt 50 kr.
Terno Veloure kétszeresen széles, tiszta gyapju minden divatos színben. Egy ruha 10 méter. 7 frt.	Egy ripszgarnitúra 2 ágú és egy asztalterítőből selyemrojttal 4 frt 50 kr.	Brünni posztókelme. Egy maradék 3-10 méter, teljes férfi öltözetnek 3 frt 75 kr.	Brünni divatkelme Egy maradék 3-10 méter, h. szszu teljes férföltözetnek 5 frt 50 kr.
Karirozott ruhakelmék 60 centim. szélesek, legújabb színek 10 méter. 2 frt 50 kr.	Egy jute-garnitúra 2 ágú és 1 asztalterítő rojttal 3 frt 50 kr.	Alkalmi vétel! Brünni ke'memaradékok. Egy maradék teljes férföltözetnek 3.10 m. hosszu 4 f. 50 kr.	Felsőkabát-kelmék legfinomabb minőség egy felső kabátra 8 frt.

Minták ingyen és bérmentve. Meg nem felelő árak visszaküldhetők.

VÉRSZEGÉNYEKNEK!!

Vasas Pepton-conserv,

mely dacára, hogy dúsán tartalmazza a hatóanyagokat, jóízű s rendkívül erősítő esemegét képez. Ajánlatik: a sápkór, vérszegénység, migrain, rossz emésztés, álmatlanság, lankadság és ideges izgatottság ellen.

Naponta 2 darab veendő. Ára 1 doboznak 90 kr.

VASAS PHOSPHOR-PASTILLA.

Rendkívül erősítő kellemes ízű enckorka angolkó os, görvényes, vérszegény s általában gyenge gyermeknek: az idegesség, bágyadság, álmatlanság, izzadás és hangrészgöres esetében.

Naponta 2 darab adatik be. Kis doboz, 10 pastilla, 50 kr. Nagy doboz, 20 pastilla, 90 kr.

Kapható gyógyszerárakban **ÉS A FÉLTALÁLÓNÁL:**

Hazslinszky Károly

gyógyszerész, BUDAPEST, VIII. ker., Sándortér 3. sz.

Kísérletezések kitűnő eredménnyel tettek dr. Bókay János, dr. Torday Ferenc egyet. m.-tanár urak által és több gyógyintézetben, melyekről általánosán elismerő bizonyítványok állítottak ki. Ezen gyógyszerek hivatalosan megvizsgáltattak és védjeggyel láttattak el.

Van szerencsém a t. c. közönség, valamint kávéház tulajdonosok, kaszinók, olvasó egyletek, kereskedők, intézeteknek stb.

előfizetési és hirdetési főlveteli irodámat becses figyelmükbe ajánlani, hol eredeti árak mellett, minden mellékadíj felszámítása nélkül

előfizetések és hirdetések a világ összes lapjai részére főlvetetnek.

Költségvetések és hirdetési megrendelések a vidékről pontosan eszközöltnének.

Tisztelettel

Mezei Antal

híriap előfizetési és hirdetési főlveteli irodája Budapest, Gizela-tér 1. szám. (Hass palota)

Egyes árusítás az összes bel- és külföldi hírlapokból.

A Dreher Antal-féle kiviteli palacksör
DIETRICH és GOTTSCHLIG
BUDAPEST
vagy
DREHER ANTAL
KÖBÁNYA.

Csakis teljesen leülepedett, tehát tükörszta kiviteli sör szétküldése, folyton friss üvegöltésben, a minőség hamisítlan volta mellett kezesség vállaltnak.

Nagybani fogyasztóknak jelentékeny árengedmény.

Árjegyzékek mindenfelé ingyen és bérmentve.

Miután gyakran megtörténik, hogy idegen készítményű és gyöngébb minőségű sörök „Dreher Antal kiviteli sör” cím alatt forgalomba hozattnak, a t. c. Dreher-féle kiviteli sör fogyasztóknak a hatóságilag oltalmazott üvegcsimkét, melyen a **Dietrich és Gottschlig** és a **Dreher Antal** név olvethetn kell, hogy rajta legyen, kiváló figyelmükbe ajánljuk.

Veszes hírek.

— **Hadi találmány.** Asztalfy Kristóf 1848—49-es honvédfőhadnagy, jelenleg bányatársulati igazgató, olyan páncélvédet, illetőleg mozgatható páncél talált föl, a melynek nem árt a golyó; mintáját benyújtotta a honvédelmi miniszrirtalmak

— **Kossuth és Somsich.** Kossuth Lajosnak Hefli Ignáchoz intézett legutóbbi leveléből itelve mely benyomást tett kortársainak gyorsan egymásután bekövetkezett halála, de különösen a Somsiché. Hogy miért éppen Somsich Pál halála hatotta meg annyira Kossuthot, arra vonatkozólag ezeket beszéli el a „P. N.“: „Somsich Pál a múlt esztendőben, a nélkül hogy bárkinek is szólt volna róla, váratlanul Olaszországba utazott, meglátogatói Kossuth Lajost. Nem akart meghalni a nélkül, hogy ne látna volna még egyszer Kossuthot, a kivel 1848-ban a politikai terepen olyan kemény harcokat vívott. Kossuthot Somsich megjelenése mélyen megrázkézt. Megrázó volt a két agg állományi találkozás. Hosszán sokáig beszéltek a múltjáról s végül azt mondta Somsich: „Neked se volt egészen igazad, meg nekem sem.“ Somsich aztán életük színeivel festette le Budapest egyszerű fejlődését. — „Hadd el,“ sohajtott fájdalmasan Kossuth. „Mindenkülk arról beszélsz s olyan fájdalmasan esik, hogy nem láthatom hazám fővárosát.“ Megrázó volt a búcsúzás is. Somsich látogatása mély, maradandó benyomást tett Kossuthra. Somsich halála óta mindig az ő alakja lebeg előtte, mindig a mulandóság gondolatával foglalkozik. — Isten adja, hogy még soká ne teljesüljenek sötét sejtelmek.

— **Kétezerháromszáz koszoru.** Alig volt még uralkodó, a kinek elhunya fölött olyan általános lett volna a részvét világszerre, mint a milyen volt az Vilmos császár halála alkalmával. E részvétet legjobban jellemzi az, hogy a nemetek agg császárnak ravatalára összesen 2300 koszoru érkezett a világnak csaknem minden tájáról.

— **Séta a zajló Tiszán.** Mózes Ferenc martonosi dereglyés vakmerő tette vállalkozott busz firtért. Sándor gróf egyszer lovával ment át a Duna jégzajlásán, Mózes abba fogadott, hogy egy szál deszka segítségével ketszer megy át a Tisza jégzajlásán. Sokan nézték ezt az életveszélyes vállalkozást, mely sikerült is Mózesnek anélkül, hogy a deszkat csak egyszer is igénybe vette volna.

— **Agyoniótt álarcos rablók.** Vrani temesmegyei közegben két álarcos rabló bement este 7 órakor egy kereskedő boltjába. A görögkeletiek farsangja lévén, sem mi féltést nem keltett az álarcosok megjelenése. Cigarettet kért az egyik. Mikor a boltos nyújtotta a cigarettet, az álarcos megfogta kezét, a másik pedig hurokot vetett a nyakába. A kereskedő könyörgött, hogy ne bantsák, mindent ad, a mit kérnek, de azok nem eresztettek el. Ekkor a kereskedő kirántotta a kezét s a zsebéből elővette revolvert s a hurokot tartó rablót lelölte. A lövésre az utórol 5 álarcos szabadt be s egyik a kereskedőre lőtt, de nem találta. A kereskedő lelötte azután a cigarettet kérő álarcost is — Dulakodás támadt aztán köztük. A kereskedő egyik álarcát lerántotta s felismerte a rablót, a másiknak pedig egy újját leharrapta. Így könnyű lesz a jó madarakat kipuhatolni.

— **Gyilkosság az oltárnál.** Koncknamueleyben, Irországnak, egy Tompson nevű ember nemrég épp az oltár előtt állott, hogy megesküdjen egy leányával, midőn egy névrokona ünnepies komolysággal felemelkedett helyéről s szíven lötte a völgényt az oltár előtt. A menyasszony ajultan rogyott össze. A gyilkos fölhasználva az általános zavart, megszökött, de a temetőben elfogták. A gyilkos a bíróság előtt azt vallotta, hogy a megölt völgény neki sógora volt, ki az ő hűgát rossz bánásmódjával a halálba kergette s ő azért ölte meg, nehogy sógora egy másik nőt is szerencsétlenné tegyen.

— **Vilmos császár végrendelete.** Vilmos császár végrendeletéről a következő hiteles adatokat közlik: A hátrahagyott vagyon 48 millió márkára rug, melynek legnagyobb részét a III. Frigyes Vilmos által alapított királyi családi vagyonhoz kell csatolni; két ötödörész Frigyes császárra és Aguzta császárnéra hagyta Vilmos császár. Az Unter den Linden-en álló palotát, a babelsbergi kastélyt, a boldogult családjának legkedvesebb helyét, és a koblencki kastélyt a császárnéra hagyta. Vilmos császár szolgaszemélyzetéről sem felelt meg s mindegyiknek hagyott valamit.

— **Szerelmi dráma.** Salzburgban Wenig Richard Jakab szentpétervári illetőségű festő a napokban egy vendéglőben előbb Buholzer Julia nevű kedvesét, azután önmagát agyonlőtte. Wenig nős ember volt, de nem jó viszonyban élt a feleségével s minden áron szabadulni akart tőle. Az asszony nyomára jött férje tiltott viszoayának s hepanaszolta Weniget a törvényszék előtt, hogy pazar életmódjával tönkre teszi a családját. A bíróság a festőt megdorgálta s ekkor határozta el a szerelmes pár, hogy megválk az élettől. Buholzer Julia, a ki korábban nevelőnő volt, egy hannoveri börgyáros leánya. Wenignek két kis gyermeke volt nejről, a kiket nagyon szeretett s annál csodálatosabb, hogy szerelmi szenvedélye annyira elragadta. Mikor a vendéglőben megszálltak, Wenig házastársának jegyezte be magát. Állítólagos felesége egész nap sirt s a vendéglői szolgaszemélyzet ennélfogva különös figyelemmel volt iránta. A szomorú tettet pénteken éjjel hajtották végre. Wenig levelet hagyott a fogadás számára, melyben a nála levő pénzt rábizva arra kéri, hogy együtt temettesse el őket. Kedvese menyasszonyi ruhába öltözött, mielőtt megvált az élettől.

— **Vilmos császár zavarban.** 1875. február 8-án történt. A német trónörökös fényes florenai jelmezestélyt rendezett. A palota ablakai fényesen ki voltak világítva s a ragyogó termekben tarka tömeg hullámzott fel s alá. Egyszerre egy igénytelen külsejű kocs állott meg a palota feljáróján s abból két férfi-domino lépett ki. A kapus kicsinylő pillantást vetett a távozó kocs után s odatörölve az újonnan érkezettekhez, felkérte őket, hogy mutatsák elő jegyeiket. Az egyik do-

mino izgatottan keresget zsebeiben — de hiába. Erre zavartan oda szól társának, a ki szintén átkutatja zsebeit — de szintén hiába. Egyiküknek sem volt jegyük. A két domino erre elszántan odafordul a kapushoz és így szól: „Otthon felejtettük a jegyeinket, de biztosítom, hogy meg vagyunk hiva az estélyre. A kapus hitetlenül csóválta a fejét és udvariasan hivatkozik a szigoruan kiadott parancsra, mely szerint belépti jegy nélkül senkit sem szabad bebocsátani. Rövid habozás után a két domino így szól: „Ha megígéri, hogy nem árul el, akkor fölfedezem kiléteimet.“ A kapus szavát adja s a mint a két domino alárcát felhuzta, a kapus ijedten hátrált vissza. A két domino Vilmos császár volt. A kapus megtartotta szavát s a császár egész este inkognitóban mulatott.

— **A vigyázatlanság áldozata.** Szőke Ferenc kalocsai születésű 46 éves matróz a csepeli Dunaagban a „Theseus“ gőzkötő gépen volt elfoglalva. Munka közben a hajógép kerekai közé esett, melyek egész testén súlyos zúzódásokat ejtettek. Esméletlen állapotban huzták ki a gépházából s bevitték az állói úti kórházba. Életéhez kevés a remény.

CSARNOK.

A rejtélyes barlang.

— Angolból. —

Két titokteljes alak találkozott egymással. Oly helyen jöttek össze, hol senki meg nem lephette őket. Egyikük fiatal, szép nő volt; megjelenése magán hordá a nőiség minden báját, de alakja oly győnge s törékeny volt, hogy az embert önkéntelenül az a sejtélem fogta el, hogy alig bírja elviselni már a földi életet. A másik hajlott koru, szegényesen öltözött, kiszáradt asszony volt, kinek csak pár lépésnyi útja van már a sír felé. Három kicsiny domb emelkedett e helyen, három szögben zárva be egy meglehetősen tágas területet. Magas fenyőfák emelkedtek fel e dombok lejtőin; a bezárt völgyet az októberi naptól hervadt virágok díszítették.

Korhadt fatörzsek, melyeket befutott a repkény és moh, heverték szerteszét. E fatörzsek egyike tágas, sötét barlang előtt feküdt; a barlangtól zajló patakocskafoly ki a mezőre.

A néprege azt mesélte, hogy a barlangban gonosz szellemek tanyáztak hajdan, melyek éjfél tájban, vagy szürkületkor összegyűltek a barlang nyílása előtt s a folyó partjain tartották titokzatos tanácskozásukat.

Az őszi nap halvány sugarai játszottak még a dombok csucsán; a völgyben sűrű sötétség kezdett már leszállani.

Itt vagyok, megjelentem a találkára, mondá a jósnő. — Mondd csak hamar, mit kívánsz tőlem tudni, mert legfőbb egy óráit időzhetünk e helyen.

A fiatal nő vonásai egy percze felderültek; mintha halotti lámpa vetette volna arcára bus sugarait. Reszketett egész testében. A patak egyik oldalán lenyúló feneketlen mélység felé irányzá szemeit, mintha egy rémes elhatározás vonná oda lépteit.

— Idegen vagyok, — mondá az öreg asszonynak. — Te jól tudod. Nem mondod meg, honnan jövök. Nem is szűkregei ezt tudnod. Elhagytam azokat, kikhez sorom fűzött s kiktől örökre elváltam. Szívemet borzasztó súly nyomja s meg akarnám tőled tudni, hogy folyik életök.

— Ki mondhatná meg ez elhagyott helyen, mi történik a világ másik részén, — szolt a jósnő, élesen vizsgálva a fiatal nő arcvonásait. — De ha van elég bátorságod, még mielőtt a nap elhagná a dombok tejtjét, kívánatod teljesítve lesz.

— Még ha meg kellene halnom is, engedelmeskedném neked, — mondá a fiatal nő s hangja kétségbeeséstől remegett.

A jósnő leült a száraz törzsre s visszahajtá a fejét takaró leplet. A szél ujongva játszott gyér firtjeivel. Magához szólítá a fiatal nőt.

Térdelj le előttem s hajtsd le fejedet térdeimre. A fiatal nő habozott, de győzött benne a kíváncsiság s engedelmeskedett. Lehajtá fejét az öreg asszony térdére, míg ruhája uszályával a patak hulljai játszottak.

A jósnő betakarta ruhájával a fiatal asszony fejét. A fiatal nő szörnnyű szókat hallott a légben hangzani s borzalomtól reszketve törekedett felemelkedni.

Bocsáss! — kiáltá — Futok, a merre lát szemem, hogy elrejtsem magam szemök elől.

De egy borzasztó gondolat villant át agyán. Lehajtá ismét fejét és arcát eltakarta a jósnő ruháiba.

Ugy tetszett előtte, mintha ama hangok, melyeket gyermeksege óta jól ismert, melyek fülébe hangzottak életének változókonny utain, folyton belevégyűlnének a jósnő kiáltásába.

E hangok mind határozottabbakká lettek a nélkül, hogy azok feléje közeledtek volna. Ugy tetszett előtte, mintha a hangokat nem is hallaná, hanem kísérteties rény által megvilágított könyvből olvasná ki a szavakat. A jósnő elhallgatott. Az ismeretlen nő két ember szavát hallotta. Egy öreg férfi volt s egy öreg nő. A hangokat, melyek füléhez hatottak, nem a szabadban hordá a szél. Ugy rémlett előtte, mintha szobában lenne s a falak viszhangoznak a beszédet. Hallotta, mint verdesi a szél az ablakot. Tisztán kivehette az óra szabályos ketyegését; a kandallóban pattogott a tűz. Minden valóságga változtatta szeme előtt e látományt.

A két öreg elhagyatva, néma keservben ült a puszta szobában. A férfi vonásai kétségbeesést árultak el; a nő szemei a fájdalom könyeitől voltak nedvesek.

Mily bánatosak voltak a szavak, melyeket időnként váltottak.

Egy tévelygő, szép leányról beszéltek, kiről nem tudták, hol bolyong. Nem hagyott hátra semmit, csak a szegény és fájdalmat öreg szüleinek. Ezek fogják őket a sírba kisérni a szerető leány helyett.

A két öreg valami nagy szerencsétlenségről beszélt, mely nemrég érte őket; de szavaik elvesztek a száraz levelek zörgésében, melyeket ide s tova hányt a hűvös őszi szél.

— Az öregek buban töltik éltök végnappjait, — mondá a jósnő.

— Hallottad őket te is? — kiáltott kétségbeesve a fiatal ismeretlen.

— Igen, de még mást is fogunk hallani. Takard el arcodat.

És a jósnő újra kezdé rémes idézését, mely bizonyára nem az éghez volt intézve.

A jósnő elhallgatott s a fiatal ismeretlen fülét zajos lárna ütötte meg. Hallott lármás nevetést, átható kiáltásokat, majd szende asszonyi éneket. Vad nevetés szakítá felbe e hangokat, melyeket sóhajok és zokogás váltanak fel. A rémület, a fájdalom s a kitörő öröm és vígság hangjai hangzottak fel vegyest. Majd poharak zörgése hatott fele a légen át; fenyegető parancsszavak hangzottak Korbács ütések vad sikoltástól kísérvé, szerelmi dal és temetési ének zajgott füle körül.

A fiatal nő összerzezzett e hangok hallatán. Teste remegett, midőn hallá e rémes örömek kiáltásait. Vad szenvedélyek játszottak itt egymással, míg egyszerre halotti csend állott be.

Komoly, hajdan talán hatalmas és zeugzetes szavakat hallott, majd lázas lépteiket.

Egy orgia közep-tte volt. E férfi társat keresett magának itt, kinek elmondja szíveinek fájdalmát s kinek elmesélje nejenek hűtlenségét, ki megszegte esküjét. Megtört szíve: beszélt elhagyott házárol. De panaszaik lárna, zokogás és vad nevetés nyomták el, melyek pokoli zajjá váltak, míg végre lassan elcsendesültek és elvesztek a három domb feyvesei körül játszó szellőben.

A fiatal nő fölemelte fejét; szemei a vén asszony tekintetevé: találkoztak.

— Igaz, mondá a fiatal ismeretlen, mintha magával beszélne, — az öröm elnyomja a fájdalmat.

— Akarsz még többet is? — kérdé tőle az öreg.

— Csak egyetlen egy hangot akarnék még hallani.

— Teld tehát fejedre a lepet; az idő halad.

A nap meg megvilágítá a dombok legtetejét; a völgyben azonban mar teljes sötétség volt, mely mind magasabbra emelkedett.

A bozaimas öreg asszony harmadszor kezdé az idézést.

Ekkor ünnepeles csend után távoli harangzó hasitá át a levegőt. A harang hangja tisztán, gyászosan hangzott a légen át. Halálharang volt, mely valami régi toronyból gyászos újságot hirdetett, mely szolt a paloták és guyhók lakóinak egyiránt, hirdelve az emberiség közös sorsát.

Lassan haladt a gyászokcsi. Egy gyermek koporsóját vitték a lovak. A pap imádkozott nagy könyvből, melynek lapjait a szél mozgatta. A tömeg átkokat szórt a leány emlékére, ki elhagyta öreg szüleit, a feleségre, ki megcáfolta ferjét, a becsstelen auyára, ki meghalni hagyta gyermekeit.

A gyászos menet eltűnt, mint lenge köd. A szél még mindig játszott a jósnő firtjeivel s a fenyők lombjaival; de az öreg jósnő hiába keltegette a térdein összeserosadt ismeretlent. Haiva volt.

Apróság.

Cigány észjárás. Találkozik a földes ur egy cigányával, a kinek apját ismerte, s azt kérdi tőle:

— Te Dani, hol van apád, de régen nem láttam, talán már meg is halt?

— Nem halt bíz a', csókolom kezeit a masságos urnak, mert felakasztották.

Kupak tanácsai határozat. A sok eső gátolta a mezei munkát. A falu bírása összehiyta a kupak tanácsot határozni, hogy mi tévők legyenek. A sok okos beszéd alatt elröppentek az órák. Egyszer csak bedugja a fejét bíróné asszonyom az ajtón s beszól: „Kész az ebéd!“

— No, jegyző uram, maga már a legokosabb ember közöttünk, hát írjek valamit abba a protokolumba, hogy neve legyen a dolgnak.

A jegyző ezt írta: „N. falu tanácsa a mai napon egybegyűlt, hogy a kellemetlen időjárás érdekében határozzon. Határozottatott: ha lassan esik, hát csak hadd essék; ha pedig nagyon esik, arról ugy sem tehetünk.“

Erre aztán megették a falu költségén kiállított ebédet.

Egy bars megyei halottkém a következő halottkémii jelentést állította ki: „1. A megholt neve: „Kis Péter uram legény fia.“ 2. Vallása: „hideg lövés.“ 3. A halál neme „természetes volt.“ 4. A halál oka: „evangelika lefor.“ (ev. reform.) 5. Betegsége: „tudja Isten!“ 6. Ki gyógykezelt: „a falu kovácsa.“ stb. Aláírva: Simsi Gyuro „halál gémi.“

Katonaságnál. Egy deli közvitéz karon fogva kisétál szíve választottjával a zöldbe és amint ott egy kis kocsmába lépnek, maga előtt látja örmesterét. Aunak rendje szerint bemutatja kisérőnőjét:

— Örmester ur, a nővérem!

— Jól van, jól! tudom már; volt egyszer az enyém is.

Nyelvtani órák. Azt kérdi a tanító egy növendékétől:

— „Szamár“ milyen név ez?

— Személynév, — volt a felelet.

— Vigyázz! Hát személy a samár?

— Igen, hisz előbb mondta nekem a tanító ur: „Ülj le samár!“

Eladó ház.

CSUCS ANTALNAK III-ik tized 647-ik számú Sarkadi Nagy Ferenc-féle háza azonnal eladó vagy haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni III. t. 128. sz. házban.

Legjobb asztali- és üdítőital.

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

A MOHAI **ÁGNES** FORRÁS.

mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfelsőbb körökben is.

Ő felsége József főherceg, és ő felsége Milán szerb király asztalán rendes itallal szolgál.

Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb Fiumében is ép úgy mint hazánkban általánosan a kolera megbetegedés ellen praeservatív gyógyszernek bizonyult. — Mindazon tisztelt fogyasztóknak, kik ezen ásványvizet akár borral, gyógy-célokra, vagy tisztán mint asztalvizet előszeretettel használják, kérjük azt rövidítve

ÁGNES.

forrás néven kiszolgáltani. — A nagyérdemű közönségnek ásványvizünket szives jóindulattal átadva ajánlva, maradtunk teljes tisztelettel az **ÁGNES**-forrás kutkezelősége Mohán.

Friss töltésben az ország minden gyógyszerárában, füszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

Országos főraktár

ÉDESKUTY L.

m. kir. és szerb kir. udvari ásványviz-szállítónál BUDAPESTEN, Erzsébet-tér 7. sz.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

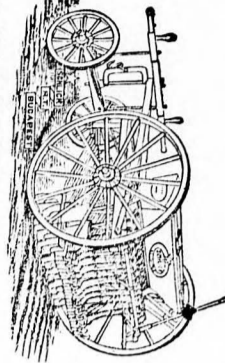
Raktár Szentesen: Soós Albert és Szépe Károly uraknál.

Külföldi szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

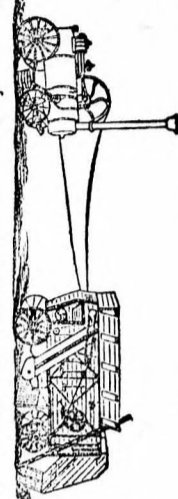
Az évi elszállítás 200,000 palack.

SCHLICK-féle VASÚTODÉ és GÉPKAR-RESZVÉNYTÁRSASÁG BUDAPESTEN.

Központi iroda: VI. Váci-körút 57. — Gazdasági gépostálya: Külső váci ut 1696—1699.

SCHLICK-féle szabada Imazott „TRIUMPH” sorvetősepek. Legnagyobb kitüntetés a világtépre: arany díszokmány a hatvani nemzetközi ekeversenyen.

Gőzeséplők, járgányeséplők, gabonarosták, őrlőmalmok, takarmánykészítő és egyéb gazdasági gépek. Előnyös fizetési feltételek.

Külföldi képviselő Szentesen és Mindszenten: Schlesinger Ferenc úrnál.

Hirdetmény.

Azon lótalajdonosok, kiknek két éven alól bejelentett esikói vannak, — és azokat az osztályozáskor bejelentni nem akarják: hivatásági bizonysítvány kiadására az aljegyzői hivatalban f. évi március hó 18-ik napjától — april hó 2-ik napjáig jelentkezhetnek. Szentén, 1888. március 16.

Szakál Mihály, v. aljegyző.

Kiadó bolt és lakás.

Idős Slájer Sándornak a IV-ik tizedben (Kisérben) lévő háza, mely egy bolt-helyiségből, két utcai és egy udvari szobából, éléskamrából, pincéből, istállóból, ólból s tűzrevalóságból áll, folyó évi Szent-György naptól fogva haszonbérbe kiadó. Értekezhetni e lap szerkesztőjével Balázsovits Norberttel.

Kiadó lakás.

Özv. Vecseri Lászlóné III-ik tized 380. sz. alatti házábanál 3 szoba, konyha, éléskamra, pince, padlás, és fűskamara szt. György naptól — két részben is — kiadó.

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 14 frt — kr
 Félévre . . . 7 " — "
 Negyedévre . . . 3 " 50 "
 Egy órára . . . 1 " 20 "
 Egyes szám helyben 4 kr.
 Vidéken 5 kr.
 Százalek nem adatik.
Kiadóhivatal:
 Budapest, nádor-utca 7. sz., földszint,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszo-
 lalások intézendők.

PESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztési iroda:
 Budapest, nádor-utca 7. sz., I. emelet,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.
 Bérmentellen levelek csak
 ismert kezektől fogadtnak el.
 Kéziratok vissza nem adtnak.
Hirdetések
 a kiadóhivatalban véletlen fel-
 Franciaország részére pedig
 JOHN F. JONES & Co. Paris-
 ban, 31 bis, rue du Faubourg
 Montmartre.

Pártoktól és kormánytól egyaránt független közlöny.

Az a tíz év alatt, mely a Pesti Hirlap megalapítása óta eltelt, a nagy olvasóközönség rokonszerve évről-évre fokozódó mérvben fordult a lap felé, úgy hogy ma, — mikor a Pesti Hirlap immár tizedik évfolyamát éli, — kétségbevonhatatlan a legkedveltebb és legelterjedtebb lap Magyarországon.

A hazai közönség e pártatlan bizalma és rokonszerve arról tanusodik, hogy a Pesti Hirlap mindig híven megtartja azt az irányt, melyet maga elé tűzött.

Független volt eddig s független marad ezután is minden irányban, partoktól és kormánytól egyaránt.

Erős, öntudatos, magyar nemzeti politika, ez jelszava a Pesti Hirlapnak. Határozottan szembeállt mindazzal, ami e politikának útjában áll, de nyiltan helyesli, ha akár a kormány, akár bármelyik országos párt úgy jár el, a mint azt e politika érkei követelik.

Ez teszi lehetővé, hogy a Pesti Hirlap munkatársai közt különböző pártállású különböző publicisták sorakoznak. E függetlenségben rejlik a lap ereje, melynek fogva megmondhatja az igazat minden irányban, a kormányoknak és az támogató többségnek ép úgy, mint az ellenzéknek.

A Pesti Hirlap vezérelkei Pulszky Ferenc, ifj. Ábrányi Kornél, Horváth Gyula, Eötvös Károly, Törs Kálmán, Sohvaroz Gyula, Borostyáni Nándor és dr. Kenedi Géza írják.

Ugyancz dolgozataikkal gazdagítják a tárcarovatot is, melynek rendes munkatársai azonkívül: Mikszáth Kálmán (Scarron), Agai Adolf (Csicseri Bors), Bartók Lajos, Tolnai Lajos, Jakab Elek, Kürthy Emil, Reviozky

Gyula, Sebők Zsigmond, Szécsy Ferenc, Sziklay János, Szerényi Hugó stb.

Mikszáth Kálmán, ki a „Ház” folyószóról immár bejutott a hónapok közé, országos híre és kedveltsége kapott képviselőházi karcolataiban humorizálja az országgyűlési pártok és notabilitások ferdeségeit — párttekinet nélkül.

Az élénken szerkesztett rendes rovatok vezetői: Antalk Károly (országgyűlés és zene), Luby Sándor (napi hírek), Sasvari Armin (kültörténelmi), Schmitt József (segédszerkesztő) stb., mindent elkövetnek, hogy az olvasó közönség igényeit a legfokozottabb mérvben kielégítsék.

A szerkesztőség élén, mint irányadó és igazgató lapvezér, Légrady Károly laptulajdonos-szerkesztő áll, kinek e terep negyedszázadon át szerzett tapasztalatai garanciát nyújtanak arra nézve, hogy a Pesti Hirlap a lapok versenyében kivívott elsőrangú helyet mindig meg is fogja tartani.

Hazai és külföldi rendes tudósítók egész seregén kívül, kik — költségre való tekintet nélkül — minden nevezetesebb eseményről bő táviratokban értesítik a Pesti Hirlap közönségét, a szerkesztőség külön tudósítót küld a szükséghez képest mindenhol (még az ország határain túl is), csakhogy közönségét első forrásból tárhassa el megbízható értesítésekkel.

A Pesti Hirlap színházi és hírvirta elvitatlanul leggazdagabb valamennyi lapoké közt.

A külföldi irodalom érdekesebb termékeit — regényekben, tárcarajzokban s beszédekben — gondosan megválasztva mutatja be. Nagy gondot fordít a Pesti Hirlap még a közönség köréből való panaszok s a

mindenki által szívesen olvasott szerkesztői üzenetek közlésére is.

S bár a legdiszesebb kiállításban naponta (a hétfőt kivéve) két teljes ivet — 16 oldal — fölragott állapotban ad az olvasó kezébe, külön kedvezményül hetenkint még egy zenemellékletet is kapnak a lap előfizetői, teljesen ingyen. Oly kedvezmény, minőt ma egyetlen európai lap sem nyújt közönségének.

Minden kedvezménynek dacára a Pesti Hirlap a legolcsóbb napilapnak méltán mondható, amennyiben havonként csak 20 krral drágább az ugynevezett kis néplapoknál, melyeknél pedig ötszörte többet tartalmaz.

A Pesti Hirlap előfizetési ára:

Egész évre . . .	14 frt — kr.
Fél évre . . .	7 " — "
Negyed évre . . .	3 " 50 "
Egy órára . . .	1 " 20 "

Előfizetés — legelőszertiben postautalványval — a hó bármely napjától kezdve eszközölhető s az előfizetési pénzek a Pesti Hirlap kiadóhivatalába (Budapest nádor-utca 7. sz.) küldendők.

Összetev szűkek kikerülése végett azonban csakis PESTI Hirlap irandó cím gyanánt.

Tisztelettel

a „Pesti Hirlap”
 szerkesztősége és kiadóhivatala.
 Budapest, V., nádor-utca 7.

Levelező lapon nyilvántott óhajra a Pesti Hirlap kiadóhivatala egy héti ingyen és bérmentve küldi a lapot mutatványul.

Legolcsóbb magyar lap.

Hetenként zenemelléklet.